

KIADÓHIVATAL.
Budapest, Eszterházy-utca
12. sz.

Előfizetési díj:
Egész évre... 4 frt — kr.
Fél évre... 2 frt — kr.
Negyedévre... 1 frt — kr.
Egyes szám ára: 8 kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, pénz s értékküldemények reklamációját általában a lap anyagi részét illető levelezések pedig a fel. szerkesztőhöz (Gyöngyösi-utca 9. sz.) intézendők.
Megjelen minden pénteken.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Budapest, Vas-utca 15. sz.

Előfizetési díj:
Egész évre... 4 frt — kr.
Fél évre... 2 frt — kr.
Negyedévre... 1 frt — kr.
Egyes szám ára: 8 kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, pénz s értékküldemények reklamációját általában a lap anyagi részét illető levelezések pedig a fel. szerkesztőhöz (Gyöngyösi-utca 9. sz.) intézendők.
Megjelen minden pénteken.

Takarékosság a vasutaknál.

Soha eddig — huszonöt év óta — nem forgott ez a szó „takarékoság” annyiszor meg, mint most. A gazdasági válságok visszahatottak a közlekedési intézményekre is, s ha végig pillantunk a kontinens vasutainak bevételi mérlegeire, nagyon is helyén találjuk, hogy ezeknél is takarékoságról szólnak s vele élni kezdenek.

De, midőn részünkről is fölvetetik e kérdés, önkénytelenül arra a következtetésre jutunk, hogy miért nem takarékoskodtak a vállalatok józan mértékben akkor, midőn még volt miből; mert a mi éveken át multhatatlanul szükségessé vált a minnek tartott, az most mint fölösleges eltöröltetik. — Csak hogy a takarékoság elvének elég legyen téve.

Régi bűnök hosszú lajstromát kellene megnyitnunk, ha mind ama fölösleges dolgokat meg akarnók említeni, de nem tesszük, mert a józan észszel fölfegyverzett ember, különösen pedig a ki élete legszebb idejét a vasuti szolgáltatásnak szenteli, maga befog számolhatni magának arról, hogy hol a baj kuforrása, s csodálkozni fog, hogy elvégre most, midőn már a minusok hadseregére rárohan a pénztárokra, megkezdik, sokaknak fájdalmára, a takarékoságot.

Takarékosság — Sparsystem — hát eddig mi történt? Hát eddig csak kidobták az ablakokon a pénzt, eddig a jöszivűség örangyala legyintett végig a sziveken s alkalmaztak egyéneket kikre absolute nem volt szükség s kiket most ismét világgá bocsátanak?

Felsőbb szempontokból itélve meg a helyzetet, szemrehányásokat nem téve, a vasutak létezésének kérdéséből kifolyólag helyesnek kell találnunk a takarékoságot, — de mint rosszul kiválasztottnak kell egyszerűsége az időpontot elítélnünk, melyben az ugynevezett „Sparsystem” egész valójában megalkottatik.

És kérjük kik azok, kik e rendszert épen most behozni akarják? Csaknem kivétel nélkül ugyanazok s nem mások, a kik eddig a vállalatok vezetésében, igazgatásában az első hurokat pengették, ugyancsak azok, a kik a „takarékosági rendszer” után épen oly keveset fognak a sajátjukból engedni mint engedtek addig, midőn minden „in dulce jubilo” handázott.

Kár, nagy kár, hogy mindig csak az idők nyomása, a körülmények sulya kényszeríti az illetékes köröket oly tettek véghezvitelére, melyeket azelőtt a legnagyobb könnyűséggel és a nélkül, hogy valakinek kenyérét vették volna el, széleskörű belátással s bölcs intézkedésekkel megtehettek volna.

Takarékosság? Ez lett most a kisebb rémképe, a kik maholnap ott találhatják magukat az országutak göröngyein, czéltévesztetten járva a világ vásári zajában a nélkül, hogy újból hozzájuthatnának a kenyérekéréshez.

Takarékosság! Nagyon helyes elv, a meggazdagodáshoz, a jóléthez, a boldogsághoz az első lépés egyesek által megtéve! És mégis, most, midőn „Takarékosságról” szólunk, vérző szivekre akadunk, kik a takarékoságnak áldozatul estek.

Százakra megy azoknak száma, kik ez év kezdete óta a vasutak szolgáltatásból el-

lettek bocsátva, s köztük olyanok is, kik tizenöt évnél tovább állottak a „szárnyas kerék” jelvénye alatt, olyanok, kik éjjel-nappal, sokszor életük kockázatásával fáradoztak, hogy az éhező családnak megszerezzék a legszükségesebbet.

Nem csupán részvét fogja el szívünket midőn ezt írjuk, hanem a felháborodás jogosult érzete is, mert tapasztaltuk, hogy a protekció uralma még ily válságos időkben sem törli el a sinekurákat; a kedvencek maradnak, talán csak azért, hogy minden hónap elsején benyujtsák nyugtájukat — fizetésük kiutalványozására — a semmittevés néhez munkájáért.

És ezzel elértünk ama ponthoz, melyen a „takarékoskodó” urak főnakadnak s melyen bolygatni nem akarnak.

Itt kezdjenek meg „rendszerük” fogantatásával, itt nézzenek a tizezerekre, melyeket meg lehet takarítani, nem pedig az apró szolgák száz forintjára.

De persze, darázsészekbe nyulni még e válságos időkben sem mer senki, s a midőn mi e kérdéssel foglalkozunk — és foglalkozunk kell — tehetjük aggodalom nélkül, mert ismét csak igazságos ügyet karolunk fel saját belátásunk alapján, sugalmazás nélkül, ha csak a számos hozzánk is eljutott alapos panasz nem vétetik sugalmazásnak.

Detóry Kálmán.

Hogy áll a világ?

Bismarck herczeg nem szól, a bulgár fejedelem fölrugja a berlini híres szerződést Európa rohan Konstantinápolyra, hogy konferáljon. A bulgár fejedelem egyesít két tartományt, hadat viselt győzelmesen Szerbia ellen és még mostanig sem tudnak a diplomácia frakkos kontárai állandó helyzetet megteremteni.

Tehát összeült a konferencia és 45 perc alatt csináltak valamit, a mit aláírtak az államok képviselői.

De kinek imponáljon az az aláírt papiros darab? Annak talán a kinek nem imponált sem a berlini szerződés sem a tömérdek jegyzék és fenyegetés, sem az orosz czár ellenszenve? Imponáljon Sándor fejedelemnek?

Nem! Ebben a fejedelemben és népében több erő, több erkölcs, több férfi van, mint azokban a diplomatikus eunuchokban, a kik Konstantinápolyban összejöttek és Oroszország elöl való félelmükben ennek tehetetlen eszközévé lettek. Igent bólintottak arra a mit Oroszország javasolt — csak Sándor fejedelem áll szemben Európával. Hogy mi lesz mindebből? Azt a legközelebbi idő fogja mutatni.

Görögországból háborus hírek jönnek s a görög határon levő török csapatok parancsnokai azt a határozott utasítást kapták, hogy mihelyest a görög sereg ellenséges mozdulatot tesz, azonnal, minden további utasítás bevárása nélkül, ragadják meg az offenzívát.

Belgiumban a munkáslázadás úgy látszik be van fejezve. A szóvivő anarchistákat elfogták és sulyos büntetésnek néznek eleje; többen már elítéltek egészen öt évi fogházra. Charleroiiban mintegy 10.000 munkanélküli ember van. Most mindenütt megkezdik ismét a munkát.

Spanyolországban megtörténtek a választások. Eddig tudomásra jutott eredményük: 328 kormánypárti, 64 Canovas-párti, 26 konzervatív, 1 carlista és 38 köztársasági. A mint már ebből is látszik, Krisztina kormányának oly többsége van, melylyel igen kényelmesen lehet az ország dolgait végezni.

Angliában a Gladstone-kabinet feloszlással fenyeget, ha a miniszterelnök az ir kérdésben követett politikáját tovább is folytatná. Ugy látszik azonban, hogy Gladstone okulva utolsó vereségén, engedni óhajt az ellenvetéseknek s minden marad a mint volt.

Franciaország tökéletesen el van foglalva a benső krizissel, mindenféle munkás sztrájkok, mindenütt vészes munkátlanság. Most tehát nem tehet jobbat a kormány, minthogy váltig állítja, miszerint Németországhoz való viszonya a legjobb, s hogy épen most semmi ok sem található arra nézve, hogy a francia köztársaság a kalandok politikáját folytassa.

Ha már most végig tekintünk az eseményeken, azt fogjuk találni, hogy a politikai légkör igen sulyos s villámokkal van megterhelve. A dollog lényegéből következtethető, hogy előbb utóbb ki fog törni a zivatar tisztítva a fesztett s egészségtelen légkört. Hát mi el vagyunk-e készülve a jövő esélyeire? Aggódunk, hogy ismét egy hosszú darabtal hátra maradunk!

Tavaszi!

Itt a tavaszi nap enyhe sugara. A természet újra ebred, a gazda reménytelen néz a jövőbe, mert termékeny évvel biztatja a meleg verőfényes kikelet.

A szántók zaja hangzik a mezőkön, megindult a mezei munka mindenfelé.

Azt mondják országszerte mindenütt kitűnően teleltek ki a vetések; fagy, ártó rovarok eddig elmaradtak; a szőlő szépen áll, a gyümölcsfák pedig sokat ígérnek.

Vajha beteljesednék mind e szép remény! Mert nagyon elkelve az áldott jó esztendő. Szaporodik a teher a föld göröngyei közt munkálkodó nép vállán; az adó nagy, az új kataszter sok helyütt fokozta a terheket, új követelményekkel lép elő mindennap, újabb áldozatokra hív fel a hazaszeretet.

Szükség lenne tehát isten áldására nagyon, mert ha rossz esztendő következne, akkor a teher, mely alatt most is roskadozik az adózó nép, elviselhetetlenné válnék.

Isten azonban a tavasz meleg napsugariban biztatólag szól hozzánk; a zöldelő mező, a fák fakadó bimbói azt látszanak mondani: Légy jó reményben!

Ámde, hogy mit hoz a jövő, az a jövő titka. Nyugta után dicsérjük a napot, mert lehet, hogy az a nap, mely a remény hajnal pirjában derül reánk, vihart hoz magával, összetöri, semmivé teszi kilátásaikat.

Erre kell gondolniok a gazdáknak most is, midőn a szép reményekkel biztató tavasz örömmel árasztja el keblüket.

Az okosan számító gazda nem engedi magát az időjárás szeszélyei által rászédetni s nem teszi ki magát keserű meglepetéseknek, hanem óvatos, elővigyázó és számító s minden dolgában akként jár el, hogy lehetőleg védve legyen a kedvezőtlen esélyektől.

Es még egyet!

Ne alkudjunk előre a medve bőrére, annál kevésbé bocsássuk áruba azt a medvebőrt, a mely még nincsen kezünk közt. Sok könnyelmű gazdát a reményekkel biztató tavasz e tekintetben is tévutra vezet; igyekszik potomon áron is tudadni tavalyi termésén, bőven költ, tán pazarol is, minnek fősvénykednek, hiszen itt az isten terített asztala, küszöbön a bő termés!

Sok ember megkeserülte már azt a gondolkodást, jobban mondva: gondolkodás nélküli csekvést. Ideje már, hogy e tekintetben is eszélye-

sebbek legyünk és tudjunk határt szabni vágyainknak, takarékosak maradván addig, míg van miből takarékoskodni.

Jó lesz mindezeket megszivlelni, most a tavasz elején. A ki észszel, meggondoltsággal óvatosan fog a munkához, a ki nem bizza el magát s nem pazarolja el a bizonyosat a bizonytalanért, az nem csalatkozik nagyon, még akkor sem, ha a gyönyörű tavaszi napokat egyszerre csak fagyos „nem szeretem” napok váltanak fel.

— ó —.

HIREK.

— **Vigyázzunk.** Az 1887-ben megejtendő országgyűlési képviselő-választásoknál szavazati jogukat csak azon választó polgárok fogják gyakorolhatni, kik az ez idei május havában törtéendő összeírások alkalmával a szavazók névjegyzékébe bejegyeztettek. Minthogy pedig az 1875. évi 6. törvénycikk 1. §-a értelmében a választók névjegyzékébe annak évenkénti kiigazításánál csak azon jogosultak veendő be, kik a megelőző évi egyenes adót, illetőleg a megfelelő adóhátralékot ápril 15. napjáig bezárólag lefizették, figyelmeztjük olvasóinkat, hogy az idézett törvény rendelkezésének eleget téve, megelőző évi egyenes adójukat, illetőleg a megfelelő adóhátralékot ápril 15-ig lefizetni sehogysé mulasztásuk el!

— **Zsidók kiutasítása** Varsói lapok jelentik, hogy legközelebb a zsidók kiutasítása Oroszországból a lehető legnagyobb szigorral fog végrehajtani Szigény hazánk, nekünk lesz szerencséd a hontalanokat kebledre fogadni; te fogod a kigyókat melengetni, hogy tönkrejuss marasáiktól — azzal a „szabadelvű” áramlat nem gondol. Quo usque tandem?

— **A nazarénusok hitelvei.** A nazarénus tanoknak sok híve van hazánkban s azért figyelmeztet érdemel Turi Lajos ref. lelkész rövid röpirata, mely népies irányu egyházi beszédekben ismerteti és czáfolja a nazarénusok tévtanait. Turi több oly egyházban hivataloskodott, hol a nazarénizmus tért hódított s hol tanaival megismerkedhetett. A mostani nazarénusok az egykori anabaptisták — mint a XVII. században neveztek őket, új-keresztények — maradványai. Nálunk csak 1863 óta adnak életjelet magukról; akkor egyik apostoluk Kalmár, Pacseron a Bácskában iparkodott híveket szerezni s az új tanok folyton szélesebb körben terjedtek. E tanok közül Turi után közölkük a következőket. Legelőször áll az hogy a nazarénus híveknek a számukra készült szentírások és vallásos könyveken kívül nem szabad semmi más egyházi vagy világi könyvet olvasni. Ezután következik azon tantétel, hogy az országos adófizetés kötelezettségét a nazarénus el nem ismeri. Epen úgy nem szabad feyvert viselnie, vagy feyvert használnia. Egy másik tantétel elveti a megkeresztelést; kisdedeket nem keresztelnek meg, hanem azt mondják, hogy mindenki, mikor felnő s megismerte a nazarénus tanokat, önmagát kereszteli meg. Elvetik a szent urvacsorát s az urvacsorai helyett ördög poharának nevezik. Elvetik az esküt s ezzel a házasságot is, legalább annak jelenleg törvényesnek elismert formáiban. Nekik nem kell templom s azt kőkoporsónak. Bál házának, a harangot Básán bikájának, a lelkípásztort ördög

TÁRCZA.

A dupla koponya.

Szép élet volt az ötvenes évek zsendárvilága! Három ember ha megallott az utcán diszkurálni, menten ott termett a löszórsisakos vitez és hivatalos komolysággal fölszólitotta őket, hogy oszoljanak szét. Mert az végtelen nagy baj volt, ha három tisztességes ember összeállt egy csoportba az utcán.

Hát szép dolog volt ez nagyon. Akkor buzgalmu rendőség, a mely minden utcai triaszt észrevegyn, talán még a londoni sincs szocialista zavargások idején.

Az igaz, hogy a pusztákon egy kicsit másképen állott a dolog. Végtelen rónán a magyar alföldnek játsza csinálhatta kegyetlen virtusait a homokfutó betyár. Hát még Suba Péter, a híres halasi rabló. Mesedolgokat beszéltek róla s a szárnyaló hírekben sok igaz volt. Egy nagy bálványhústömegbe, atletai testbe szorult gymnaszta erő volt az az ember. Hatalmas erejéről csodákat beszéltek. Három lovat egymás elé fogtak, a harmadiknak az istrángja végét a Suba kezébe adták. Suba Péter a konyhaajtó mellett belefogódzott a ház falába s a három ló nem birta onnan elrántani. Mikor aztán biztatni kezdték dorong-

trombitájának nevezik, s kimondják, hogy papra nincs szükségük. Ők térden állva imádkoznak; megünneplik ugyan a vasárnapot, de minden egyéb ünnepet elvetnek. Turi kis könyvében mindezen tanokat, melyeket a nazarénusok a bibliából származtatnak, a bibliából vett idézetekkel czáfolja. A népszerű nyelven irt füzet ára 30 kr.

— **Zsidó zsebtolvaj.** Rosenberg Dolfinak hívják azt a gazembert a ki mint czéggéres zsebtolvaj ismeretes s a kit minap a képviselőházban csíptek nyakon. Ez a zsidó mákvirág szombaton egy urnak az arany óráját emelte el, mikor épen a karzatra akart menni. A károsult följelentette az esetet a rendőrségnél. megjegyezve, hogy fölöttint neki egy gyanus ember, a ki rendes látogatója a karzatnak, de akivel a lopás napján csak a lépcsőházban találkozott. Két kirendelt titkos rendőr el is fogta Dolfit épen a mikor ez a képviselőházból kifelé ment.

— **Zsidó nemesek.** A „Tornyai” Schossberger család „nemes” család! Ki tagadja s ki ne ismerne, hiszen rájuk szól az ének „Erger-Berger-Schossberger!” De ennek a nemes családnak legifjabbik csemetéje nem igen üt bele a családba, hanem inkább más uton mutatja zsidóságát. Beleböndülván egy dunántúli szépségbe, kinek bájait egykor a magyar dalszarnok deszkáiról is bámulta a világ, most ezért a kriminálba kerül. A nemes fiatal ur ugyanis Bachruch ékszerésztől 300 forint áru gyémántot vásárolt a papa kontójára, a papa azonban nem akarja kifizetni a kölyök adósságát, úgy, hogy az ékszerész a vöröshaju gavallért csalásért följelentette. — Krausz Mayer Lajos „zsidó mágnás” is megérdemli, hogy vele foglalkozzunk, azaz hogy tulajdonképen nem ő vele, hanem azzal, hogy az írói és művészi körbe őt fel nem vették. A pálinkamánás, a szentendre kerület hírhedt képviselője ugyanis be akart lépni, a felvételt azonban 16 szavazattal, 2 ellenében tőle megtagadtattott. Hát ebből is látszik, hogy ahoz, hogy valaki tisztességes testületnek lehessen tagja nem milliomosnak, hanem gavallérnak kell lennie.

— **Igazságszolgáltatás a koresmában.** Szombathelyről érdekes hírt közölnek. Ugyanis a járásbírószék az év októberétől kezdve egy oly ház emelvény helyezik el, melynek földszintjén k o c s m a v a n. A dolog pedig úgy esett, hogy S z e n t g y ö r g y i államtitkár megsokallotta az eddigi helyiségét fizetett bért, jöllehet 1872. óta nem változott. Az államtitkár azonban megrendelte, hogy 100 frttal olcsóbb helyiséget béreljenek ki, a mit meg is találtak egy zajos koresma fölött. Valóban épületes dolgokra lehetünk majd elkészülve — írják Szombathelyről — mert míg fent az igazságot szolgáltatják, lent a cigányok huzak a Körösi lányt; vagy míg a bíró ítéletet mond egy súlyos testi sértéssel vádolt egyén felett, lent a részeg emberek késelik egymást. Dehát legalább — kéznél lesznek.

— **Mennyit ér egy magyar ember?** Ezzel a kérdéssel foglalkozott egy jeles írónk az iparos-körben. Azt sütötte ki, hogy 500 forintot. Szép. De még ennél is többet ér minden egyes igaz magyar ember. Nincs ennek ára, megnevezhetetlen az, mint az angol-bank óriási gyémánt-

véggel a három jövéru lovat, akkor elmozdult ugyan állóhelyéből Suba Péter, de vele együtt kiszakadt feloldalt a házfal is.

Nagy hire is volt neki az alföldön. Majdnem vetekedett a rablófejedelmével. Ott volt a tanyája a pusztá-füzesi nyirerdőben egy hosszú avar órszancban, a melyen keresztül véges-végig alagut volt vájva. Daróczy Pál őrmester volt az egyedüli ember, a kitől menekült; ha ez üldözőbe vette, az alagut egyik oldalán betörve elszánt vakmerőséggel, Suba kifutott annak számtalan rejték-utján valahol a tulsó részén s Daróczynak egyszerre csak háta mögött ropogtak lövések a barlang éj-homályában.

Daróczy zsendár strázsamester volt az időben Halason. Közép termétű, zomók ember, az erejéről, bátorságáról és daliás szépségéről híres volt megyszerte. Kérlelhetetlen üldözője volt Suba Péternek. A későbbi időkben Szeged város pusztai kapitánya lett.

Egyszer híret veszi Daróczy, hogy Suba Péter a pusztá-füzesi barlangból bejött Halasra mulatni. A zsendárok őrzáraton voltak, csupán egy Boros nevű magyar fiú meg egy cseh legény voltak otthon. Daróczy maga mellé vette azt a ketőt s megindult velök a város széle felé, a hol egy parasztházban mulatott Suba Péter. Egy cigánykölyök hordta neki a bört. Suba szerette ezt a fajzatot: ő is cigány volt.

Verőfényes nyári nap volt. A hogy Suba a szűk ablakon át meglátta a csendőroket, borzasztó

köve. Néhány év előtt Berlinben egy táncmulatságra véletlenül bevetődött egy magyar kovácslegény. — Természetesen szemet szurt, mert sarkantyus csizmában, attilában jelent meg. Gunyos megjegyzéseket tettek rá, sértőgetni kezdtek. A kovácslegény egy darabig csak tűrte az inzultust. De a gunyolódás tovább folyt. Végre elfogyott a türom-olaja, haragra lobbant. A henczegő németeknek megfogta a gallérját s mint valami macskákát szépen kirakta őket az udvarra. Valami tizet dobott ki a teremből egy eszusra. Különösen a dámák között nagy feltűnést keltett ez a hősi tett. Imponált nekik az erős, bátor magyar fiú. Eljenezni kezdtek. — Soha se vivátozzanak, — fordult feléjük egész nyugodtan a kovácslegény. — Van ám Magyarországon nálam akárhány különb legény. En csak a hitványából kerültem ki. A híres Radezky tábornok szokta volt mondogatni: — Egy magyar katona felér tíz némettel, husz horvattal, ötven tóttal. Háttha még huszár az a katona!... Különben csak most értem én, miért képes oly temérdek adósságot csinálni a mi kormányunk. — Noha elharácsolta már az összes államjavadat, — mégis van még hitele. Hát reánk, a magyar emberek bőrére veszi fel az újabb meg újabb kölcsönöket. Vigyázzunk, mert egyszer csak árverést tűznek ki ránk és Rothschild megveszi mind a nyolcz millió magyart emberestől, asszonyostól, lányostól gyerekestől. Vagy talán már meg is vette!...

— **A pécsi díjok sztrájk.** A baranyamegyei törvényszéknél és járásbírószéknél alkalmazott díjnokok tudvalevőleg sztrájkoltak, mert 40 krra szállították le napidijaikat. Ez ügyben a pécsi ügyvédi kamara rendkívüli közgyűlést tartott, melyből kifolyólag fölterjesztést intéztek az igazságügyminiszterhez. A felterjesztésből kivesszük, hogy a pécsi királyi törvényszék területén levő összes bírószéknél alkalmazott 44 díjnok számára az igazságügyminiszter az idén csak 7563 frtot engedélyezett, holott a mult évben 16,453 forintot szánt e célra. A munka feldolgozására már a mult évben sem volt elegendő a személyzet, az ügyforgalom az idén nem hogy csökkent volna, hanem ellenkezőleg, emelkedett, s így április elsején 400 darab elintézt és foganatosított ügydarab és 140 darab másolásra megrendelt telekkönyv várt leírásra. A következtetés megmutatta, hogy a takarékoság e tulajtása a gyakorlatban képtelenségekre vezet, és a díjnokok sztrájkja következtében napról-napra rohamos gyorsasággal nő a hátralékok lavinája. Végül arra kéri a minisztert, hogy a válságos helyzetet sürgősen segítsen.

— **Leo pápa Simor Jánoshoz,** Magyarország bibornokprimásához, ennek ujévi üdvözlétére, a következő klasszikus latinsággal irt levéllel válaszolt:

XIII. Leo pápa, kedves fiunknak, üdvöt és apostoli áldást. Kiváló hitednek és engedelmességednek fényes bizonyítékait nyújtotta nekünk leveled, melyet, telve szeretettel és kötelességérzettel, ez új év kezdetén kaptunk tőled. Megértettük ugyanis abból, hogy az idők viszontagságai a te irántunk való páratlan buzgalmadat nemcsak nem csorbították, de ha lehetséges, még szilárdabbá tették a kapcsolatod, mely téged e szent apostoli székhöz köt. Azt irtad ugyanis a mi tetteinkről, hogy semmi mást nem érzesz és nem óhajtasz, mint a mit mi érziünk és akarunk. Miért is nagy részben a te gondosko-

átkozódásokba tört ki. Elibük lőtt jónapkívánás-ként egypár golyót.

— Hát soha se hagysz te már nekem békét?! — ordított ki dühös haraggal

Daróczy válaszul belőtt az ablakon. Csörömpölve zuzódott össze a kicsi üvegtábla s darabjai összeszebezték a rabló arcát.

És folyt a lövöldözés. A ropogó dörrének hangjára a fél város odafutott, tisztességes távolból nézve az elkeseredett harcot. A három ember kívül állott, védtelen helyzetben, Suba benn a szobában.

A lövések már egész szertetőrdeltek az ablaktáblákat és hasadékokat ütöttek az ajtón. A pusztajáró cigányra valami elszibbasztó, rémületes benyomást gyakorolt Daróczy. Nem tudott czélni.

— Megbabonáztál, kutya! — üvöltött ki az ablakon.

Boros zsendárlegény megunt a lövöldözést. — Eh, egyszer hal meg az ember! Töltött szuronyos feyverrel, csuklóra akasztott karddal közeledett a házhoz. Neki vetette a vállát az ajtónak és kilökte a sarkaiból. Ott állt Suba előtt.

Egy lépést sem tehetett beljebb. Hasba löve fölbukott a küszöbön s ott maradt halva. A cseh zsendár a hogy ezt meglátta, eldobta a feyverét és elszaladt.

De Daróczy nem szaladt el, hanem ment a Boros nyomdokán. A borzalom rettegő kiáltása

dásodnak és buzgólkodásodnak tulajdonítjuk amaz alázatos lelkű érzelmeiket, melyekkel hogy érsekséged papsága és hívei ez apostoli széket tisztelik, jelented; mert természetszerű, hogy ki kiknek élén áll, azokat a maga szellemével áthatja. Így hát mindama böjtökre nézve, melyeket magad s azok nevében szükségesnek vélsz, készséggel és szívesen fölmentést adunk s kérjük viszont számotokra bőséget ama mennyei javaknak, melyek lelketekre s jóvoltotokra a legkívánatosabbak. Végezetül neked, szeretett fiunk, nem különben papságodnak és népednek, az isten szerelmében, atyái szeretetűnk tanulságául küldjük apostoli áldásunkat. Kelt Rómában, szent Péter-nél, 1886. évi február 22-én, főpapságunk VIII. évében, XIII. Leo pápa, s. k.

— **Letartóztatott zsidó nagyiparos.** Temesvárról írják: Nagy szenzációt kelt „Friedmann Mór és fiai“ fizetésképtelen szeszgyárosok egyikének, Friedmann Mórnak Vozáry törvényszéki bíró által történt letartóztatása. Nevezett ellen ugyanis büntőjelentés tételét idegen tulajdon képező hízó marháknak saját cseljaira való elzálogítása, továbbá nagymennyiségű szénának közvetlenül a fizetésképtelenség előtt való vétele és továbbadása miatt Nem teszünk hozzá többet.

Országgyűlés.

Mivelhogy mult pénteken ülést nem tartottak s a nagy viták után a honatyák kissé pihenni tértek, no meg az idő is nagyon szép volt, hát csak igen lassan és kevesen jöttek el s zombaton a t. házban megkezdendő a községitvitát, azaz a községek rendezéséről szóló törvényjavaslat feletti általános tárgyalást.

Előbb azonban Istóczy Győző nyújtotta be a tőzsdeadóról szóló törvényjavaslatot.

A községitörvényjavaslatban sok szükséges és helyes intézkedés foglaltatik, annyi áll. Ilyenek a községit illetőséget illető intézkedések, melyeknek híjával voltak eddigéig. De e pontnál óhajtott volna, ha a belügyminiszter figyelmet fordított volna Irányinak annak idején tett javaslatára, mely a „káros elemek betelepítéséről“ szolt, legyenek ezen káros elemek akár a sáskaként beözönlő zsidók, akár anarkisták, nihilisták, kommunisták vagy más isták.

E tekintetben a törvényjavaslatban magában intézkedést nem találunk.

A vita egyébiránt higgadtan foly s oly gyorsan, hogy már hétfőn befejezték az általános tárgyalást s nyomban hozzáfogva a részletes tárgyaláshoz még hétfőn a 11. §-ig jutottak el minden összezapás nélkül.

Különben megesett még, hogy a hétfői ülés elején br Kemény miniszter savanyu arczezal törvényjavaslatot nyújtott be a közlekedésügyi miniszterium által az 1885. évre igényelt 4.075,000 frt póthitelről. Csanády Sándor megfogta a parókáját (már a sajátját) és azt dörmögte: „csak négy millió.“ Lánzosadta ribillió!?

zajlott föl szerte a néző közönség közt, mikor az őrmestert a ház felé haladni látták.

Párbaj volt az puszkával!

Suba kiállott az ajtó elé, onnan lödözött. Daróczy vissza s minden lövés után pár lépést előbbre ment. Mikor Suba előtt állott, már nem volt egy tölténye sem. Megcsóválta a most már hasznavehetetlen fegyvert a feje fölött s oda vágta izmos karjaival Subához. A hercules melléhez döngve csapódott a puskaagy.

Suba újra lött. Nem talált. Daróczy visszahajolva, egy irtóztató kardcsapást mért a fejére. A halántékon fölül hatolt be az éles aczél s a koponya felső tetejét majdnem egészen leszelte. Az agyvelő kitolakodott a hasadékon.

Az athleta megrendült. De azért megállott. Az őrmester összeszedte minden erejét s még egyszer fölülről lecsapott reá. A koponya csattant, a kard rezgősen csendülő hangot adott s ketté tört. Az első darabja sziszegve csapódott föl s rengeve állt meg az ereszenben.

S a harsuja, a kinek koponyája felső része csaknem levált, úgy hogy egy ökölcsapás egészen leszkihathatta volna, — birokra kelt az őrmesterrel.

De gyöngült; fejből patakozott a vér, hatalmas mellkasa összeesett, a karjai elerőtlenedtek, — megbicsaklott s a földre bukott.

Az őrmester összekötözte s targonczán a laktanyára vitték. Ahogy vitték a göröngyös,

Kedden a névsort olvasták föl. Csánády Sándor tette az indítványt, minthogy a ház tagjai az elnöki előterjesztések után sem voltak jelen határozatképes számban. A jegyzők 82 képviselőt számláltak össze, a névsor felolvasása után pedig már 114-en voltak jelen. Így aztán a ház határozatképesé válván, folytatta a községekről szóló tvjavaslat részletes tárgyalását, melynek a községekben való letelepüléséről szóló 15. szakaszál hosszu vita támadt. Irányi Dániel utalt arra a törvényjavaslatra, melyet a m. évi márczius 17-én beadott a letelepülés tárgyában s azután összehasonlítva a szőnyegen levő tvjavaslat intézkedéseit azokkal, a melyeket ő javasolt, kimutatta, hogy a tvjavaslat intézkedései nem elégségesek. Indítványozta, hogy a 15. §. az általa benyújtott javaslat értelmében való új szövegezés végett a bizottsághoz visszautasítsassék. Horváth Lajos pártolta az Irányi módosítványát. Teleszky precízebb szöveget ajánl s szintén benyújt módosítványt. Ezután Orbán Balázs szólalt fel s beszélt a lengyelországi és oroszországi zsidók ellen, akiknek a tömeges bevándorlása különféle veszéllyel jár. Utána Andreánszky Gábor br. és Veress József beszéltek szintén a zsidók bevándorlása ellen s pártolják Irányi módosítványát. A ház több felszólalás után elvetette Irányi módosítványát s elfogadta Teleszkyét, mely így hangzik: „A külföldi, ha a községben három hónapig való tartózkodás után az előjáróság által előre kibocsátott felhívás daczára lakási szándékát a felhívásban kitűzendő 8 napi határidő alatt be nem jelenti, a községit hatóság által 300 frt pénzbüntetéssel büntetendő kihágást követ el, és ha a felhívás daczára lakási szándékát be nem jelentvén, vagy lakási engedélyt nem kapván eltávozni nem akarna, eltávozásra rendőri kényszerrel is zorítható!“

Miután a ház ezt elfogadta, gyorsabb tempóban folytatták a tárgyalást és egészen a 27. §-ig haladtak előre.

Szerdán a ház a községitörvény tárgyalásában a 36. §-ig jutott el, de azért a nap hőse mégis Szapáry gróf pénzügyminiszter volt; neki jutott a dicsőség, hogy újból huszmillió forint kölcsönt kért! Hogy mire? Hát arra, — hogy nincs pénz! Egyebet indokoltan a miniszter sem mondhatott.

Végül három interpelláció került a ház elé: Ferenczy Miklós az erdélyi dézsmakárpótálás, Veress József a vadházaságok terjedéséről és Margittay Gyula a kivándorlásra csábításról tett kérdést a kormánytól.

A községitörvény tárgyalása vége felé jár. Ezt azok vizsgálására mondjuk, kik már unják a javaslat §. erdejét nézni. A csütörtöki vitának két érdekesebb mozzanata volt. A 36. §. a községit képviselőt iránt rendelkezik s az idegeneknek csaknem oly jogot ad mint a bel-földieknek.

uton, a feje felső része úgy csapódott ki s be, mint a rosszul járó tubakos pikszis.

És ez az ember azzal a fel fejjel még egy egész hétig élt. Mikor hírét vitték neki, hogy Daróczyt a bátorságáért kitüntette a király, atkozódni kezdett; a börtön földjén hentergett ide-oda végtelen mérgében s szidott minden szidhatót.

— Mikor döglez már meg azzal a hasadt fejjel? — kiállott rá az őrt álló fegyveres zsandár.

A hentergő megpihent egy kicsit. Széles ajkai mosolyra húzódtak s kilátszott a két hatalmas fogsora, a melyekkel annak idején kettéharrapta a hatgarasost.

— Hohó! — hörgé dicsekvőn — nem úgy megy az. Az enyém dupla koponya! Nem úgy, mint a tietek, kaptára húzott csirkekergetők! Az enyém dupla! En nem rakok a fejemre még egyet vasból, mint ti, lófarku komédiások!...

A csendőr elvörösödött. Lekapta a fegyverét a válláról. De aztán mást gondolt. A nehéz lovagcsizma talpával oda rugott a bandita hasadt fejéhez. A koponya ketté repedt egészen. A leszakadt darabja gurult a földön, odatapadt a falhoz s a rabló kiröppendő lelke odatapadt a pokol fenekéhez.

(Sz H.)

Ez ellen a lengyel zsidókra hivatkozva Rácz Géza, sőt Grünwald Béla és Madarász József is felszólaltak. Péchy Tamás elnök már szintén kétségbe esett, hogy Rácz Géza antiszemita indítványát elfogadja a ház. Tisza Kálmán azt hozta föl, hogy a jelen javaslat az 1871-iki törvény intézkedéseire képest némi megszorítást tartalmaz. De fájdalom azt nem hisztja meg, hogy a pájeszes lengyel zsidók ne választassák be magukat a községit tanácsba Felső-Magyarországon, mikor üzleti érdekeik úgy kívánják.

A 61. §-nál Zay Adolf a szász agitátor és Mocsáry Lajos egy követ fujtak.

A többi részlet nem nyújtott anyagot semmi észrevételre. A tárgyalásban a 66. §-ig haladtak.

Csütörtökön a felsőház is tartott rövid ülést. — A főrendek vita nélkül elfogadták a hozzájuk küldött kisebb vasuti és pénzügyi előterjesztéseket.

Katonaszabadítók.

Hogy nálunk bizonyos összegért a katonaság alól fölszabadulhatnak ép, egészséges ifjak épen úgy, mint az általános védkötelezettség előtt, az bizonyítékra nem szorul, csak annyiban van különbség, hogy azelőtt a lefizetett összegek jótékony czeleokra az állam pénztárába folytak; mert a „kiváltás“ törvényszerű volt, ma pedig a kiváltási összegek egyes, törvény ellen cselekvő titkosan működő, katonaszabadítók zsebeibe folynak.

A napilapok tele vannak most azzal, hogy a rendőrség ilyen „katonaszabadító konzorciumra“ akadt; de a mig a lapok mindig csak bizonyos Brooser Károly budai házi urról beszélnek, a ki már két vagy három ezer legényt szabadított meg a katonaszkodástól, hallgatnak mindazokról az ügy-nökökről, vagy csak röviden nevezik meg őket néven, a kik Broosernek az anyagot szolgáltatták. Korántsem mondjuk ezt mentegetésül a „tisztességes népboldogítónak“ hadd lakoljon, ha bűnös, de lakoljanak mindazok is, a kik ez ügyben vétkesek. Csak egyre akarunk figyelmeztetni. Folyik egy végnélküli „Végh affaire“ az illetékes fórumok előtt anélkül, hogy befejezettek — mert a vádlott magasrangú egyének megnevezését hozta ki a tárgyalásba, a kik a „kibirtokosok földhitelintézete“ esetében vétkesek volnának. A katonaszabadítókat, a jogegyenlőség elvéből kiindulva, sulyosan meg kell büntetni. Fried Jakefet, Schwarz Móríczt, Guttmann Farkast épen úgy, mint fejüket Brooser Károlyt és nejét, de ki kell deríteni minden ez ügygyel kapcsolatos és homályban lappangó dolgot, s nem szabad, talán azért, mert zsidók és magasrangúak is kompromittáltak, a dolgot éveken át huzcolni, mint az említett Végh-fele affairt, a mely már nevetségessé teszi az egész igazságszolgáltatást. Minden esetre dicséretére legyen mondvá a mostani főkapitánynak, hogy a figyelmeztetésnek engedve a gazembereket elcsipette, a mit Thaisz Elek nem tett, noha őt is intették, hogy kísérje figyelemmel Broosert. Thaisz Elek ad acta tett minden ügyfélét s így a katonaszabadítók tovább működtek a mai napig. Hogy azonban az a darázsészek, melybe Török János főkapitány ritka erélyvel és elszánt-sággal belenyúlt, nem rebbenthető széjjel és nincsemsemmitve három-négy közönséges ember fog-ságba helyezése által érthetőn és világosan bizonyítva van azzal az értekezlettel, melyet, ez ügyben a belügyminiszteriumban tartottak. Az eltussolással csak növesztenék az elégedetlenséget s úgy látszik, hogy legalább ez egyszer nem élnek az eltussolással, már maga Török János sem az az ember, a ki ilyesmit elaludni hagyna.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti tőzsde.

Érték-tőzsde.

— április 8-án.

Lapunk zártakor jegyezték a következő áratok:

Magyar aranyjár. 4 ^o / _o	102.80
„ papíráradék	96.40
Oszták hitelrészvény	294.—
Magyar hitelbank	296.—
Jelzálogbank	124.
Magyar földhitelintézeti zálog levél 4 ¹ / _o	99.50
Oszták-magyar bank zálog levél 4 ¹ / _o	101.75
Cs. kir. kör. arany	5.83
20 frankos arany	9.99
Német márka	61.50

Gabona-tőzsde.

Az árak lanyha üzlet folytán csökkenőben vannak.

Lapunk zártakor jegyeztek:

Table with columns for item names (e.g., bűza, rozs, árpa) and their prices in various units.

Marhavásár.

Pozsony, április 5-dikén. Fölhajtattott összesen 1546 drb hizott marha, köztük 1158 drb magyar ökör, 19 drb tehén, 9 bika, 8 bivaly; 332 drb német ökör, 7 tehén, és 13

drb bika, - drb gácsországi ökör. Árak jegyeztek: magyar ökör 48-59 frt, német ökör 50-61 frt.

Sertés-üzlet.

Budapesti sertésvásár. (A kőbányai sertéskereskedelmi-csarnok jelentése) április 7-én. Az üzlet lanyha. Magyar urasági öreg, nehéz 44-45 frtg, fiatal nehéz 45.50-46.50 frt, közép 44-45 frt, könnyű 43-44 frt, közönséges szedett nehéz 40-45 frt, közép 42-45 50 frt, könnyű 40-32 frt. Szerbiai nehéz 34-44 frt, közép 43-45 frt, könnyű 41-42 frt. Hizó egy éves - frt. Hizó két éves makkos - frt. Hizó öreg - frt.

Bécsi sertésvásár, április 6-án. Fölhajtattott összesen 7109 darab, 2261 darab közepszerű és 1310 darab nehéz sertés, 3538 süldő. Magyar sertések ára 50 krtól 1 frtg csökkent, süldőké 1 frttal. Fizettek: nehéz bakonyi 40-42 frt, silányabb 35-39 frt, süldő 30-40 frt, szalonna 44-45 frt, zsír 48-49 frt. (100 kilogrammonként.)

Szerkesztői üzenetek.

Szalay Károly képviselő ur betegsége folytán egyidőre akadályozva van „Népjog” folyó ügyeinek elintézésében, miért is egy kis türelmet kérünk azoktól, kik levelekre választ várnak.

D. helyben. Köszönjük; a mint látja a mai szám első helye hozza. Talán máskor is lehet szerencsénk.

K. L. urnak. A vakondok munkáját meg kell akadályozni, ha nem lehet másképp majd lerántjuk az állcát a tisztességes „oreság” arculatjáról.

M. K. Borsod. Köszönjük. Hát a pálinka mégis csak van annyi hatással, hogy a magyarságot is elölje, lesz más ok is. Majd fölmutatjuk s nyilvános megbeszélés tárgyává teszszük.

X. Y. Z. Isten hozta. Elvégre egy kis életjel. Ott nehezen fog menni, de csak látrán előre. Elvtársaink különösen figyelmeztetendők a mai „V i g y á z z u n k” ez. hírünkre.

R. Kálmán urnak. Igen. Szalay K. képviselő ur már napok óta beteg és jelenleg Kaposvárott van. Mindnyáján melegen óhajtjuk mielőbbi feygyógyulását.

Civis. Zohor. E száma későn jött. Elolvassuk s csinálunk belőle valamit. Üdvözlét.

Felelős szerkesztő SZALAY KÁROLY.

H I R D E T É S E K.

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

I. Tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási üzlet.

Table with columns for financial data (frt, krt) and descriptive text for insurance services.

II. Élelbtbiztosítási üzlet.

Table with columns for financial data (frt, krt) and descriptive text for life insurance services.

Vertical text block containing names and titles of officials, including Jonev Lajos and Kacvinszky János.